

definitiv în consecință prin nerecurare.

ROMÂNIA
TRIBUNALUL BRAȘOV
SECȚIA COMERCIALĂ ȘI DE
CONTENCIOS ADMINISTRATIV
ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ nr. 100/2006
Sedința publică din 09 februarie 2006

DOSAR nr. 100/2006

PREȘEDINTE : DR. GHEORGHE I. ION
DR. GHEORGHE I. ION

- JUDECĂTOR
- GREFIER

Pe rol fiind soluționarea cererii formulată în baza legii contenciosului fiscal privind pe reclamanta SC ~~XXXXXXXXXX~~ în contradictoriu cu pârâții AUTORITATEA NAȚIONALĂ A VĂMILOR – DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV și DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV.

La apelul nominal făcut în ședința publică se constată lipsa părților.

Procedura îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei, după care:

Față de actele și lucrările dosarului instanța rămâne în pronunțare.

TRIBUNALUL:

Constată că prin acțiunea în contencios administrativ înregistrată pe rolul acestei instanțe în data de 9.09.2005 reclamanta SC ~~XXXXXXXXXX~~ a contestat decizia nr.167/ 10.08.2005 emisă de Direcția Generală a Finanțelor Publice și a cerut anularea procesului verbal de control nr. 247/08.08.2004 încheiat de Direcția Regională Vamală Brașov.

În motivarea acțiunii reclamanta arată că nu datorează suma () reprezentând TVA, dobânzi și penalități de întârziere aferente stabilite suplimentar de organele de control vamal, fără însă a concretiza motive de netemeinicie ale titlului de creanță fiscală și deciziei contestate, limitându-se susținerea că legislația aplicabilă în speță este Legea nr.133/ 1997 și reproducerea prevederilor art.148 alin.1 din Codul vamal, invocând generic , în drept Legea nr.133/ 1997, Legea nr.141/ 1997 , HG nr.1114/ 2001 și HG nr.224/ 2001.

Pârâta Direcția Generală a Finanțelor Publice Brașov a formulat întâmpinare prin care a solicitat respingerea acțiunii ca neîntemeiată arătând că , în fapt reclamanta a importat în data de 22.06.2001 autoutilitara furgon marca IVECO an fabricație 1998 conform D.V.I. iar urmare controlului din 20.06.2005 s-a constatat că reclamanta a vândut autoutilitara importată fără să anunțe în prealabil autoritatea vamală, încălcând astfel prevederile art.71 din Legea nr.141/ 1997 și pct.19 din HG nr.244/ 2001 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii nr.133/ 1999.

La data importului reclamanta a beneficiat de prevederile art.22 din Legea nr.133/ 1999 și pct.18 din HG nr.244/ 2001, respectiv de scutire de la plata taxelor vamale și TVA.

Reclamanta prin vânzarea autoutilitarei a schimbat însă destinația bunului importat, considerat la data realizării importului ca fiind bun importat pentru dezvoltarea activității proprii de producție și servicii.

În urma înstrăinării acestui bun, prin vânzare, el a devenit o marfă, astfel încât reclamanta avea obligația să înștiințeze organele vamale care urmau să aplice regimul vamal aferent noii utilizări.

În ceea ce privește momentul nașterii datoriei vamale, aceasta a luat naștere în conformitate cu prevederile art.144 pct.b) din Legea nr.141/ 1997, de la data utilizării bunului în alte scopuri decât cele stabilite la acordarea facilității. Astfel, începând cu data de 31.03.2003, așa cum rezultă din factură, pentru mijlocul de transport care a beneficiat de scutire de la plata taxelor vamale, a luat naștere datoria vamală, organele vamale calculând în consecință în sarcina reclamantei diferențele de taxe vamale , TVA precum și dobânzile și penalitățile aferente.

În mod eronat reclamanta susține că sunt aplicabile speței prevederile Legii nr.133/ 1999 și ale art.148 din Legea nr.141/ 1997 privind Codul Vamal întrucât sunt aplicabile prevederile art.394 alin.2 din HG nr.1114/ 2001 pentru aprobarea

Regulamentului de aplicare a Codului Vamal al României care specifică faptul că elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației bunurilor, fiind aplicabile totodată și prevederile pct.19 din HG nr.244/ 2001 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii nr.133/ 1999 și art.144 din Legea nr.1417 1997 privind Codul Vamal.

Reclamanta a beneficiat de facilitățile Legii nr.133/ 1999 în perioada 22.06.2001 când s-a efectuat operațiunea de import până la data de 31.03.2003 când a schimbat destinația bunului.

În drept, pârâta invocă art.22 din Legea nr.133/ 1999 ; pct.19 din HG nr.244/ 1999 privind Normele metodologice de aplicare a Legii nr.133/ 1999, art.71 din Legea nr.141/ 1997 , art.394 alin.2 din HG nr.1114/ 2001, art.144 pct.b) din Legea nr.141/ 1997.

Pârâta Direcția Regională Vamală Brașov a formulat la rândul ei întâmpinare invocând, în esență aceleași temeuri de fapt și de drept solicitând respingerea acțiunii reclamantei ca fiind neîntemeiată.

Analizând probatoriul administrat și susținerile părților instanța va respinge acțiunea reclamantei având în vedere considerentele expuse în continuare.

Reclamanta atât prin acțiune cât și prin concluziile scrise ambele redactate într-o manieră lapidară, relatează starea de fapt reținută și prin actele administrativ fiscale a căror anulare o solicită, limitându-se la o simplă contestare a lor, fără a critica și a-și argumenta susținerile pe alte temeuri de fapt sau pe temeiurile de drept invocate.

Ca urmare, instanța reține că reclamanta a importat mijlocul de transport – autoutilitara furgon marca IVECO 49-10 – solicitând pentru acesta tratamentul tarifar vamal favorabil de scutire de la plata taxelor vamale în condițiile art.21 indice 1 și art.22 din Legea nr.133/ 1999, având obligația conform art.21 indice 1 pct.8 ” să nu modifice destinația bunurilor pentru care au fost acordate facilitățile la import, fără a sesiza, în prealabil autoritatea vamală ”.

Potrivit art.71 din Legea nr.141/ 1997 ” Importatorii sau beneficiarii ” importului de mărfuri destinate unei anumite utilizări, în cazul în care, ulterior declarației vamale, schimbă utilizarea mărfii, sunt obligați să înștiințeze înainte autoritatea vamală care va aplica regimul tarifar vamal corespunzător.

Reclamanta, prin vânzarea bunului importat, a schimbat destinația bunului încălcând dispozițiile legale menționate fiindu-i aplicabile prevederile art.19 din HG

nr.244/ 1999 privind Normele Metodologice de aplicare a Legii nr.133/ 1999 ca arată că : ” La schimbarea destinației bunurilor importate, scutite de plata taxelor vamale, întreprinderile mici și mijlocii sunt obligate să îndeplinească formalitățile legale privind importul bunurilor și să achite drepturile de import. In acest caz valoarea în vamă se calculează la cursul de schimb valutar valabil în ziua constatări schimbării destinației bunurilor în cauză ”.

Totodată, potrivit art.394 alin.2 din HG nr.1114/ 2001 privind Regulamentul de aplicare a Codului Vamal al României : ” In cazul în care mărfurile urmează să fie utilizate în alte scopuri decât destinația declarată sau autoritatea vamală constată că au fost utilizate în alte scopuri , sunt aplicabile prevederile art.71 din Codul Vamal al României. Elementele de taxare în baza cărora se calculează drepturile de import sunt cele în vigoare la data schimbării destinației , valoarea în vamă fiind cea declarată la data importului. Incasarea drepturilor de import se face în baza procesului verbal de control sau după caz a actului constatator întocmit de autoritatea vamală ”.

In același context prin art.144 alin.(1) lit.b) din Codul vamal se precizează că : ”(l) Datoria vamală ia naștere și în următoarele cazuri :

b) neîndeplinirea uneia dintre condițiile stabilite prin regimul vamal sub care au fost plasate ” (bunurile n.n.) .

Având în vedere aceste considerente de fapt și de drept instanța constată că actele administrativ fiscale contestate sunt temeinice și emise în baza și cu respectarea dispozițiilor legale, acțiunea reclamantei fiind neîntemeiată, urmând a fi respinsă.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
IN NUMELE LEGII,
HOTĂRĂȘTE:

Respinge acțiunea în contencios administrativ formulată de reclamanta SC [nume] cu sediul în municipiul Brașov, [adresa] în contradictoriu cu pârățile DIRECȚIA GENERALĂ A FINANTELOR PUBLICE BRAȘOV cu sediul în B-dul M.Kogălniceanu nr.7 și DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV cu sediul în Brașov, str.Hărmanului nr.50, având ca obiect anularea deciziei nr.167/

1999 care
ta taxelor
malitățile
cest caz,
onstatării

10.08.2005 emisă de pârâta D.G.F.P.BRAȘOV și a procesului verbal
20.06.2005 emis de pârâta DIRECȚIA REGIONALĂ VAMALĂ BRAȘOV.

Definitivă.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică azi 11 februarie 2006.

PREȘEDINTE,

RAMONA ANTONIACHE

GREFIER,

TRISTAN MIRON

RED. 22/31.03.2006

DACT. 11/3.04.2006

6 EX.-

amentul

lează să

onstată

Că

urile de

nd cea

baza

it de

ză că

care

i că

că

fi